



Hauava se usmál. „Nejsou zlatí. Měli jsme jenom štěstí na dobré světlo. V bai je bláto plné důležitých látek a dělá slonům dobře.“

Sloni se jím celí polévají , a když na ně svítí slunce, vypadají jako zlatí.“

Vilma byla chvilku trochu zklamaná, ale dlouho jí to nevydrželo a znovu si uvědomila, jak moudře je v pralese všechno zařízeno.

Kluci si už nějakou chvíli povídali ve svém jazyce a Vilma si všimla, že v jejich řeči několikrát po sobě zaslechla slova *mokele mbembé*. Zdálo se, že *mokele mbembé* je něco, co kluky znepokojuje nebo jim dokonce nahání strach.

„Děje se něco?“ zeptala se Hauavy. „Co je *mokele mbembé*?“

„Nosorožec,“ odpověděl Hauava prostě.

„Ale ten je nebezpečný!“ vylekala se Vilma.

„To je, proto se jeho území vyhneme.“